

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРНИКА —
СВЯТО СИЛЬНИХ, ЗАГАРТОВАНИХ, МУЖНІХ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5
грудня 1979 р.

СУБОТА,

11

СЕРПНЯ 1979 р.

№ 96 [2668].
Ціна 2 коп.

Рух радянських фізкультурників нині справді вразливий. Більше 77 мільйонів чоловік регулярно відвідують спортивні секції, щороку готується понад 20 мільйонів значківців ГПО, близько 19,5 тисячі спортсменів-розрядників, 8 тисяч майстрів і 460 мастрів міжнародного класу.

На святковий парад сьогодні вийде і 348 тисяч фізкультурників орденоносної Кіровоградщини. У перших шеренгах — молодь. Ідейно, морально й фізично загартована, завжди готова до трудових подвигів, до захисту миру на землі.

Ім, чемпіонам і рекордсменам спартакіад різних рангів, юним олімпійцям, які роблять лише перші кроки в спорті, і присвячується сьогоднішній випуск «Молодого комунара».

За рік до початку Олімпіади-80 було відкрито VII Спартакіаду народів СРСР.

У Москві спалахнули зірки олімпійської надії.

Попереду — нелегка дорога до Олімпу.

І не тільки для учасників XXII ігор.

Тож візьми з собою в дорогу запал олімпійця і ти, юний друже!

Візьми і подаруй собі перемогу — на великих і малих стадіонах!

ПОНАД 500 ВИХОВАНЦІВ ПІОНЕРСЬКОГО ТАБОРУ ІМЕНІ ЮРІЯ ГАГАРИНА, В ЯКОМУ ВІДПОЧИВАЮТЬ ДІТИ РОБІТНИКІВ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА», ВИЙШЛИ НА СТАРТИ МА-

ЛИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР, ПРИСВЯЧЕНИХ VII СПАРТАКІАДІ НАРОДІВ СРСР. ПІОНЕРИ В УСЬОМУ ХОЧУТЬ БУТИ СХОЖИМИ НА НИХ, ПРОСЛАВЛЕНИХ РАДЯНСЬКИХ ОЛІМПІЙЦІВ, ЧЕМПІОНІВ СПАРТАКІАДИ.

ПРОЩАВАЙ, СПАРТАКІАДО, ЗДРАСТУЙ, ОЛІМПІАДО!

Це справді велике свято радянського спорту — Спартакіада народів СРСР. У цьому великому спортивному фестивалі загалом узяли участь понад 10 тисяч наших спортсменів, понад 2 тисячі спортсменів із 100 країн світу. Серед 3,5 тисячі арбітрів, які обслуговували спартакіадні змагання, довелося бути й мені. Перед моїми очима пройшли справді видатні спортсмени сучасності, чемпіони світу, олімпійські чемпіони.

Радісно було бачити, з якою волею до перемоги змагалися за спартакіадні нагороди представники України. Вони завоювали 68 золотих, 72 срібні, 101 бронзову медаль. 241 спортсмен нашої республіки в напруженій боротьбі став призером спартакіади. І серед них — кіровоградець, майстер спорту міжнародного класу Віктор Савчук, який отримав бронзову медаль на турнірі борців класичного стилю.

Збірна України, набравши 15357,3 очка, посіла друге місце після спортсменів РРФСР.

Так, фізична культура і спорт входять у повсякденне життя нашого народу — людей усіх національностей, різного віку. У фізкультурному русі беруть участь більше 100 мільйонів чоловік, понад 20 мільйонів щороку складають нормативи комплексу ГПО.

ЗРОСТАЄ загін фізкультурників і в нашій області. У 1357 колективах фізкультури їх тепер понад 348 тисяч. У багатьох із них виховуються спортсмени, які подзюють хороші надії. Вони впевнено йдуть до мети, щоб стати на зміну чемпіонам і рекордсменам, їхня заповітна мрія — поповнити лави радянських олімпійців. Серед правофлангових — колективи фізкультури Олександрійського рудоремонтного заводу, Світловодського заводу чистих металів, колгоспу імені Шевченка Ульяновського району, колгоспу імені Леніна Долинського району, кіровоградських середніх шкіл №№ 11, 5, 13. Громадські тренери, інструктори по спорту, вчителі фізкультури з допомогою профспілкових, комсомольських організацій створили туг належні умови, щоб кожен бажачий міг підвищувати свій фізичний гарт, удосконалювати спортивну майстерність. І якби так працювали всюди, збірна області могла б значно краще виступити у фіналах VII Спартакіади України.

Сьогодні на спортивних парадах, присвячених Всесоюзному дню фізкультурника, ми вітаємо тих, хто після наполегливої підготовки таки зумів узяти визначені висоти. Найбільші почесті будуть майстрові спорту міжнародного класу Віктору Савчуну, авангардівцю Леоніді Левчанну і вихованцю «Колоса» Сергієві Мезенцеву, які здобули бронзові нагороди на республіканських спартакіадних стартах. У святкових шерегах пройдуть разом з ними Олександр Ушаков і Ольга Демеха, Сергій Ткаченко і Людмила Іванова, Любов Савченко, Олександра Солоха і Сергій Ткаченко. Са-

ме вони принесли нашій збірній найбільше залікових очок.

Ми привітаємо також наших провідних тренерів В. К. Іванця, М. І. Романенка, А. І. Котенка, М. І. Жеребятьєва, М. С. Кукурузу, М. Й. Гасмана, котрі докладають багато зусиль, щоб виховати майбутніх чемпіонів і рекордсменів. Хочеться, щоб з таким сумлінням працювали всі наші фізкультурні активісти.

У день свята ми підбиваємо підсумки своєї роботи, визначаємо шляхи подальшого руху вперед, аналізуємо причини упущень.

Юні легкоатлети Кіровограда перед спартакіадними подсинками.
Фото В. ГРИБА.

СПРАВДІ, у нас багато нерозв'язаних проблем. У ряді колективів фізкультури з великим запізненням приступили до проведення спартакіадних змагань, деякі з них обмежилися змаганнями з двох-трьох видів спорту. Ті, кому доручено роботу по фізичному вихованню молоді, часом працюють шаблонно, без ініціативи, формально ставляться до впровадження комплексу ГПО. І тому часто показники масовості і майстерності не відповідають дійсному стану речей.

Як було б хороше, якби в кожному з 1357 колективів фізкультури виховали хоча б одного спортсмена, що міг би претендувати на місце кандидата у збірну області. От і був би вибір, от і мали б резерв.

На жаль, адреси, за якими народ-

жуються рекорди, мають дуже вузьку географію. Більшого ми чекаємо від спортсменів «Колоса», «Спартак», «Трудових резервів», від вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл системи народної освіти.

Час позбутися байдужості і формалізму в будівництві нових та експлуатації наявних спортивних споруд. Спортивні бази — для кожного, для всіх. Автономії не повинно бути. І якщо на наші стадіони прийде максимальна кількість юнаків і дівчат, якщо всі вони зроблять належний крок до вдосконалення своєї майстерності, спартакіадне табло спалахне ще яскравіше. Розмову про все це треба вести принципово і відразу переходити до конкретних дій. Бо при проведенні майбутніх спартакіад буде зроблено ще більший акцент на

змагання у колективах фізкультури, на створенні справді святкової атмосфери цих стартів. Таким чином, ми матимемо можливість ознайомитися з усіма нашими резервами одночасно, детальніше проаналізувати стан справ і створити умови для цілеспрямованої та ритмічної роботи спортивних організацій.

VII Спартакіада народів СРСР фінішувала. І ми тепер кажемо: здрастуй, Олімпіадо-80!

Так, до цього великого спортивного форуму ми маємо прийти з іще вищими показниками в розвитку масової фізкультури і спорту. Бо Олімпійські ігри не тільки для олімпійців.

О. БЕРЕЗАН,
голова облспорткомітету по фізкультури і спорту.

СЕРЕД абітурієнтів, яких зарахували на перший курс Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, він був зовсім непомітним. Невисокий на зріст, скромний, неговіркий, Віктор стояв в аудиторії і слухав «напугтя» щойно обраного старости групи. Визначали інтереси кож-

Якось Віктор розповів хлопцям про весь комплекс, за яким він підвищує свій фізичний гарт, і ті здивувалися:

— Та це ж усе одно, що розвантажити залізничний вагон — за одне тренування така напруга!

Але ж крім сили треба мати ще й високу тактику, неабияку технічну підго-

ра спорту міжнародного класу.

А що цього, передолімпійського року?

Савчук вважає, що його радість була не порівнянна ні з чим саме тут, у Кіровограді. Це коли тривали фінали VII Спартакіади УРСР. За кожним його поєдинком стежили колись його однокурсни-

ника. Тільки б «приліпитись» до його руки! А Шумаков відступає. Шумаков розумів, він знав, що зараз зробить Віктор. І Савчук набирає очки. Та ось олімпійський чемпіон пробує провести кидок прогином. Це йому не вдається. Рішучий ривок — і Савчук залишає його на мосту. 4:0 на користь Савчука. Та в другому періоді сталося щось дивне. Шумаков таки навчився «ховати» свої руки. І хоча кіровоградець не зміг покласти його на лопатки, але й не відступив жодного кроку від суперника. В третьому періоді Шумаков збиває його в партер. Та Віктор переводить Олексія вниз і проводить накат. 8:3 на користь представника України. Якщо рахувати по два попередження, що мали обидва суперники, то Віктор робить п'ятибальну заявку на перемогу.

Аж ось за 53 секунди до гонга арбітри роблять третє попередження кіровоградцю. Так, Шумаков не було чого втрачати, йому треба сміливіше вести боротьбу за захват. І він активізується.

Савчук «знімають» з килима. Так вирішили арбітри. І тут нічого не вдієш...

Та все ж це перемога — забрати бронзову нагороду.

ЙОМУ ще не вручили медалі, а мінчанин В. Зубков заспокоював Віктора: «Ще не все втрачено. Шумаков за тебе старший на шість років...»

Чемпіон світу мав рацію. У Віктора ще все попереду. Он його вже кличуть на навчальний збір — треба готуватись до чемпіонату Європи. А там і світова першість. Тільки треба постаратись.

І він не розслабляється. Він кладе нагороду спартакіади на шовковий вимпел і бачить поруч неї інші свої реліквії — найвищої проби. Це — не уява. Це впевненість. Це рішучість. Це віра в самого себе. Саме такі властивості в характері радянських олімпійців, з якими хоче стати в одну шеренгу майстер спорту міжнародного класу Віктор Савчук.

М. ШЕВЧУК.

РЕЛІКВІЇ

ВІКТОРА САВЧУКА

ЧЕМПІОНИ
З КІРОВОГРАДЩИНИ

ного. Чимало було музикантів, співаків. І їх одразу записували в гуртки художньої самодіяльності. Черга дійшла й до Савчука, що зовсім не був схожим на студента. Дехто навіть кепкував: «Цей товаришечок, мабуть, з піонерського табору». А хлопець стиснено розповідав старості:

— У мене нема батьків. Виховувався в школі-інтернаті. Люблю малювати. Ну іще... Іще маю перший спортивний розряд з класичної боротьби. Був призером республіканських змагань.

Гамір в аудиторії спав. Усі обступили Віктора.

— А чого ж ти мовчав досі?

Про скромного хлопця-першокурсника небагом довідався тренер О. В. Герушта. А потім з ним зустрівся й голова обласної Федерації з класичної боротьби М. І. Романенко, який очолював і збірну Кіровоградщини.

ВІДТОДІ кожен день його був поділений на хвилини і секунди. Після занять в інституті — все для спорту. Йому завжди ніколи. Іде на змагання — бере у валізу підручники. Іде в спортивний зал — в одній сумці спортивний костюм, в іншій книжки.

Деякі його однокурсники сумнівалися:

— Як це можна за місяць побувати на двох чемпіонатах, виступити в трьох товариських матчах?

товку. Цього всього Віктор учився не тільки на борцівському килимі під час тренувань. Досвід приходив здебільшого на великих і малих змаганнях. Савчук мірявся майстерністю з чемпіонами країни, брав участь у міжнародних турнірах, разом з ним їхали в закордонні відрядження радянські олімпійці. Ось у кого переймати завзяття і вміння!

Тренер О. В. Герушта з часом не вважав своєю заслугою, що його вихованець бере такі висоти: є вже майстерський норматив є призове місце під час поєдинків юних «класиків» країни. І нарешті — перемоги на міжнародних турнірах. У складі збірної республіки він успішно виступав на змаганнях у Сирії, він переміг іменитих спортсменів у Швеції.

НАЙБІЛЬШ радісний день у комсомольця Віктора Савчука був тоді, коли він повертався додому з дипломом інженера і посвідченням майст-

ки, робітники заводу «Червона зірка», тренери М. І. Романенко, О. В. Герушта. Він не міг бути слабкішим за суперника. Бо на нього надіється он скільки його друзів! Савчук упевнено бере гору над микоплаївцем Анатолієм Романюком. Удар гонга — 12:8 на користь кіровоградця. Він — чемпіон України.

А потім була Москва. Товариші по збірній пророчили йому перемогу й тут. Він першим мав принести залікові очки своїй команді (виступав ж у шонайлегшій ваговій категорії).

Третє коло змагань з класичної боротьби на VII Спартакіаді народів СРСР. Суперник Савчука — відомий на весь світ олімпійський чемпіон Олексій Шумаков. Віктор знайомий з ним давно. Разом їздили на міжнародні турніри, разом тренувалися.

І ось цей вирішальний поєдинок. Савчук стежить за кожним рухом супер-

Слава працелюбності!

У західнонімецькому місті Штутгарті закінчився юнацький чемпіонат світу зі стрибків у воду. Серед спортсменів із 13 країн найважливішими виявилися радянські. Вони повезли додому 4 золоті, 1 срібну і 2 бронзові нагороди.

На вищій чемпіонатом став наш земляк Віктор Палига. Він — майстер спорту, десятикласник, навчається у 102-й київській школі. Друзі Віктора з армійського спортклубу поважають юнака за лагідний, працелюбний і спокійний характер. Нинішнього року в Дніпропетровську Палига став володарем Кубка УРСР серед дорослих. До медалі чемпіона світу його привела тренер Т. Сарнісова, переможниця IV літньої Спартакіади народів СРСР.

ЗА ВИСОТОЮ —

ВИСОТА

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

Хто такий тренер для спортсмена? Зрозуміло, — вчитель, спеціаліст, наставник. Але, думається, що тренер для спортсмена — це насамперед людина, захоплена спортом.

Захоплення — головне для будь-якої роботи. Якщо не буде того захоплення, що робить твоє життя значущим (і додамо — щасливим), — твої вихованці в кращому разі справно виконуватимуть настанови, однак ніколи не піднімуться до справжньої радості і болю, які супроводять істинну науку творення. Будь ти митцем, учителем, тренером, та робота без захоплення [як ми кажемо, без душі] — це талан ремісника.

У роботі Володимира Іванця — роботі тренерській — відчувається захоплення. Володимир не просто працює, він приваблює юнаків і дівчат своїм ставленням до спорту і до своєї справи.

О. П. БЕРЕЗАН, голова обласного спорткомітету: «Іванець — людина цілеспрямована. Визначивши собі і своїм вихованцям мету, від досягає її. Працює тренер не навмання, а з чітким розрахунком на перспективу. Повна самовіддача, принципність в усьому — і в житті, і в спорті — створюють йому авторитет і серед вихованців і серед його колег».

Клавдія СКВОРЦОВА, старший інструктор обласного спорткомітету: «Можливо, це деталі, але вони теж характерні для молодого тренера. Приходячи на стадіон спостерігаючи за тренуваннями, я завжди бачу його у спортивній формі, акуратним, підтягнутим. Певна, в цьому теж ставлення Іванця до спорту. А ще Володимир Костянтинович завжди привітний, веселий, життєрадісний. Він потеплий і цікавий співрозмовник».

Леонід ЛЕВЧЕНКО, майстер спорту, бронзовий призер VII Спартакіади УРСР з потрійного стрибка: «Володимир Костянтинович завжди поруч завжди допоможе. Він знаючий спеціаліст, тож ми уважно прислухаємося до його порад і рекомендацій».

Надія БОДНАР, першорозрядниця студентка КІСМУ: «Ми всі любимо нашого тренера. Він знає кожного з нас і вірить в нас, а ми віримо в Володимира Костянтиновича. Така обов'язкова впевненість допомагає нам досягати непоганих результатів».

На знімку: вихованець тренера В. К. Іванця — бронзовий призер VII Спартакіади України в потрійному стрибку Леонід ЛЕВЧЕНКО.

ПРО ЯКІ Ж результати йде мова.

Нагадаємо, що легкоатлети області на VII Спартакіаді України принесли найбільше залікових очок — 135,95 із них вибороли вихованці тренера спортклубу «Зірка» В. К. Іванця. Шість його спортсменів брали участь у Спартакіаді, а Леонід Левченко і Любов Савенко повернулися додому майстрами спорту.

У гонці Іванця і зовсім юні і ті

хто вже до десятка років займається легкою атлетикою. Тренер знає кожного: характер, звички, уподобання, фізичні можливості. У спорті, як і скрізь, не може бути зрівнялівки. Тут багато важить особистість, і Володимир Іванець прагне перш за все виховати у юнаків і дівчат високі моральні якості. Спортивна боротьба привчає бути активним і сміливим, уміти переборювати труднощі, вчить думати і діяти не тільки про себе, а й про колектив. Іванець не дає своїм вихованцям перепочинку: тренування майже щодня, використання спортивних змагань «у своїх цілях», адже саме на них гартується характер спортсмена. І головне — не ранг змагань, головне — постійне вдосконалення в досягненні поставленої мети. Чимало підопічних В. К. Іванця здобули собі авторитет в області і в республіці. Це вже згадані Леонід Левченко і Любов Савенко, молоді — Віктор Легких, Віктор Посипай, Анатолій Гайворонський, Олександр Терентьев та інші.

Володимир Костянтинович Іванець торік увійшов у десятку кращих тренерів області, про що засвідчив жетон «Кращому тренеру Кіровоградщини-78», яким його нагородив обласний спорткомітет.

Відданість спортові — ось що приваблює молодь до Іванця, ось чому його спортсмени виправдують сподівання тренера. Відповідальність за доручену справу — це та риса, що не дає тренеру зупинитись на досягнутому, активізує його творчі пошуки.

До рекорду йдуть не день, не місяць, не рік. Складна робота тренера. Напружене життя спортсмена. Але і тренер, і спортсмен об'єднані єдиним прагненням — у років, місяців, днів вирвати секунди, частки секунди. Секунди, частки секунди, які принесуть радість спортивної перемоги.

Володимир Іванець сам не раз відчував, яка нелегка, але приємна ця перемога. (Ще й досі не перевершили його рекорду області з бігу на 400 метрів). Сьогодні він учить ті до перемог юнаків і дівчат, своїх вихованців. Учить уміло.

І в тренерському почерку рука не оемісника, а майстра. Майстра, який цього передолімпійського року працював на «відмінно». Хай його вихованці не потоплять на фінали Олімпіади-80, але у кожного з них олімпійський почерк перейнятий від тренера-наставника.

М. СЕМЕНЮК,

спецкор «Молодого комунара».

ОЛІМПІЙСЬКИЙ

ТЕЛЕТАЙП

ТІЛЬКИ ПЕРЕМОГА

На XV літніх Олімпійських іграх у Хельсінкі (1952 рік) радянські спортсмени завоювали 71 медаль (золотих — 22, срібних — 30, бронзових — 19)

і набрали в загальнокомандному заліку 494 очка XVI Ігри (Мельбурн) — 49 медалей (622,5 очка); XVII Ігри (Рим) — 103 медалі (682,5 очка); XVIII Ігри

(Токіо) — 96 медалей (607,8 очка); XIX Ігри (Мехіко) — 91 медаль (709,5 очка); XX Ігри (Мюнхен) — 99 медалей (664,5 очка).

Найбільший «урожай» мали наші олімпійці під час зимових і

літніх олімпійських стартів у Саппоро, Мюнхені, Інсбруку, Монреалі — 118 золотих, 81 срібну, 68 бронзових нагород. Що ж чекає їх на Олімпіаді-80 в Москві? Мета — тільки перемога!

Тоді на комсомольських зборах юнаки і дівчата Гайворонського тепловозремонтного заводу обговорювали свої соціалістичні зобов'язання на 1979 рік. І кращі молоді виробничники сказали:

— Кожен із нас має стати значківцем ГПО, спортсменом-розрядником.

Заводчани підтримали ентузіастів.

РЕКОРДИ ДОСТУПНІ КОЖНОМУ

ВІД МАСОВОСТІ
ДО МАЙСТЕРНОСТІ

ТЕПЕР колектив фізкультурни тепловозремонтного — один з найкращих у Гайвороні. Торік він посів перше місце серед колективів залізничного транспорту України. Тут є три майстри спорту СРСР, два кандидати в майстри, понад 20 першорозрядників. З 876 трудівників заводу 580 стали значківцями ГПО.

На підприємстві постійно діють спортивні секції — багатоборства ГПО, футбольна, волейбольна, шахово-шашкова, веслування, плавання, кульової стрільби, спортивного рибальства, настільного тенісу, городозна легкої атлетики. Сьогодні, в День фізкультурника, відбудеться фінал заводської спартакіади, де визначаться чемпіони з цих видів спорту.

Але й тепер ми знаємо лідерів фізкультурного руху. Це спортсмени-розрядники — слюсар Володимир Троян токар Валерій Олексічук, машиніст-випробувач Лев Кушкін, інженер Василь Тимановський. А слюсар Євген Могильчак, майстер

спорту з городків, має розряди з легкої атлетики, волейболу, багатоборства ГПО. Його включили до збірної команди області, він призєр республіканської ради «Локомотива» з городозна спорту...

Помітний крок від масовості до майстерності зробили й фізкультурники вагонного депо. Представника цього колективу Павла Хородовського нагороджено знаком «Віамінник соціалістичного змагання працівників залізничного транспорту». Він і чемпіон з багатоборства ГПО відділка Одесько—Кишинівської залізниці.

Наші спортсмени постійно беруть участь у багатьох масових поєдинках — цього року вже чотири рази стартували на всесоюзних, 9 — на республіканських, 8 разів — на обласних. На всесоюзних успішно виступили городознашники. Вячеслав Фетисов, Олександр Пойда стали чемпіонами країни серед залізничників. Команда городознашників нашого вузла бу-

ла першим призером і на чемпіонаті Кіровоградщини. Впевнено йдуть до мети майстри спорту Віктор Шелег, Євген Могильчак, Іван Пугач, Вячеслав Фетисов, Анатолій Павлов, Олександр Пойда. Їхні імена відомі далеко за межами республіки.

Чималі успіхи й у веслувальників. П'ять із них уже стали першорозрядниками. А Любов Суходольська входить до складу збірної республіканської ради «Локомотива». Вона була призєркою всесоюзних змагань з веслування.

Таке сходження великою мірою залежить від того, що фізкультурні працівники з допомогою профспілкових, комсомольських активістів, громадських тренерів та інструкторів по спорту послідовно й цілеспрямовано поліпшують спортивну базу. До послуг фізкультурників — стадіон легкоатлетичний комплекс, городозна містечко, спортзал, водна станція. Тут дістають неабиякий заряд бадьорості всі залізничники Гайворона, члени їхніх сімей. Крім спартакіадних змагань, на цих базах ми постійно влаштовуємо старти вихідного дня, змагання зі спортивного рибальства, з плавання на човнах.

Ми прагнемо досягти ще більших успіхів у спортивно-масовій роботі на підприємстві. Адже фізкультура і спорт — перший помічник у праці кожного.

А. ФЕТИСОВА,
завідуюча навчально-спортивним відділом Гайворонського вузлого комітету ДСТ «Локомотив».

НАВІТЬ УЛІТКУ ВИХОВАНЦІ ОБЛАСНОЇ СТАНЦІЇ ЮНИХ ТЕХНІКІВ НЕ ПІШЛИ НА КАНІКУЛИ. ВОНИ ПРОДОВЖУВАЛИ РОБОТУ В МАЙСТЕРНЯХ, ТРЕНУВАЛИСЯ. І НА ОБЛАСНИХ ЗМАГАННЯХ ПРЕДСТАВНИКИ АВТОМОДЕЛЬНОГО, СУДНОМОДЕЛЬНОГО, АВІАМОДЕЛЬНОГО ГУРТКІВ СТАЛИ ПРИЗЕРАМИ.

Фото Л. КРАСНОВОЇ.

НА ПРИЗ «МК»

ОТЖЕ— БАГАТОДЕННА ВЕЛОГОНКА...

Велоспорт — один з найпопулярніших видів спорту у школярів Кіровоградщини. В ДЮСШ, спортивних секціях колективів фізкультури області за 14 останніх років (цей вид спорту культивується тут з 1965 року) підготовлено 5 майстрів спорту, 20 кандидатів у майстри. Колишні вихованці кіровоградського тренера М. Д. Терещенка С. Симоненко, А. Футорняк, В. Пономарьов, О. Коняхін, М. Лозинський, С. Ковальов, Ю. Бикалюк — учасники багатьох республіканських і всесоюзних змагань. Призером першості СРСР у командній гонці став член збірної республіки С. Алексєєв. Багаторазовий учасник міжнародних гонок на треку — Валерій Корж.

З метою дальшого розвитку велосипедного спорту в області редакція газети «Молодий комунар» разом з обласним відділом народної освіти проводить багатоденну велогонку, яка стартує сьогодні в Кіровограді.

Готуючись до цих поєдинків, вихованці Кіровоградської ДЮСШ № 3, наприклад, брали участь у багатьох турнірах республіканського і всесоюзного масштабу. На всесоюзних змаганнях у Хмельницькому вони були третіми в командному заліку, успішно виступали й у велопробігу, присвяченому 60-річчю ЛКСМУ. Кіровоградці подолали 1500-кілометрову дистанцію.

Сьогодні за приз «Молодого комунара» почнуть боротьбу кіровоградці Ю. Бикалюк, В. Дяченко, І. Бритвин, Г. Івасенко, І. Новиков, О. Кадацький, В. Пойда, В. Свєшников. Разом з ними в команді області — кандидат до збірної республіки В. Шкуко.

У велогонці також візьмуть участь спортсмени Києва, Кишинєва, Ленінбада, Черкас, Чернігова та інших міст України.

Щасливого фінішу вам, друзі!

ПОСТ БАДЬОРОСТІ «МК»

Що ж головне?

А. НИКОЛАЄВ, льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу:

— Спорт — це рекорди, і перемоги, і здоров'я. Що ж усе-таки головне? Без сумніву, здоров'я. І тому мені, відверто кажучи, не подобається, коли молоді спортсмени думають лише про рекорди і забувають про здоров'я.

Для справжнього спортсмена тренування — це найкращий, найулюбленіший відпочинок. А змагання — найкраще свято. На змаганнях не всі можуть стати чемпіонами. Та чи й обов'язково бути кожному чемпіоном? Я одного разу на змаганнях із стрільби до першого розряду зовсім мало не досягнув — усього одне очко, та сумувати не став. Головне — постріляв добре. Ось у цьому й радість спорту: пробіг, стрибнув, проплив — і почуваш себе бадьоро, весело.

Але як же все-таки з перемогами і рекордами? Без них теж немає спорту.

Спорт — це і здоров'я і рекорди, і перемоги і ще: спорт — це завжди чесна боротьба.

Так хай же Здоров'я, Рекорд, Перемога, Честь завжди будуть на нашому спортивному прапорі.

Як зразок — «Дискобол» Мирона

Краса людського тіла нерозривно пов'язана з поняттям про пропорції. Першими звернули на це увагу великі скульптори Еллади. Вражає своєю відповідністю знаменитий «Дискобол» Мирона. В ті часи було введено деякі основні закономірності пропорцій людського тіла. Одна з них — так званий «квадрат двеніх»: зросту людини має дорівнювати довжина розпростертих рук.

А потім було визначено ще такі показники: чотири довжини стегна дорівнюють зросту, довжина кола кулака — довжині

ступні, подвійне коло зап'ястя — колу шиї, подвійне коло шиї — колу талії, довжина ступні — довжині передпліччя.

З віком пропорції змінюються. Так, висота голови у новонародженого вміщується в довжину тіла лише 4 рази, у семирічної дитини — 6, у дорослої людини — 8 разів.

Співвідношення окремих частин тіла можуть нормалізувати спортивні тренування. Гімнастика, важка атлетика, наприклад, допомагають правильно співвіднести ширину плечей і таза. Це співвідношення прийнято як 10:9.

Але треба правильно тренуватися. З допомогою фізичних вправ, правильно вибраного комплексу (порадившись зі спеціалістами — лікарями, тренерами, інструкторами по спорту) ваше тіло стане красивим, і вас ніколи не залишатиме бадьорість. Тільки треба все робити ретельно, із певною системою, щоденно.

М. ПЕДЮРА,
викладач фізвиховання
Кіровоградського пед-
інституту імені О. С.
Пушкіна.

Знахідка

НА КОЖНИЙ ДЕНЬ

Як тільки почалася робота зміна, динтор місцевого радіовузла повідомив:

— Запрошуємо всіх на старті ГПО. З показовими вправами виступають кращі багатоборці комбінату, призери міських змагань. Для початківців — пробні вправи...

І на спортивних майданчиках збиралися робітники, інженерно-технічні працівники. Фізкультурні активісти розповідали їм про нормативи та вимоги комплексу ГПО, а провідні спортсмени демонстрували свою майстерність, показуючи товаришам по роботі, яких успіхів можна досягти в спорті, якщо постійно тренуватися...

І так часто-густо. Передусім ми прагнемо пропагувати комплекс ГПО серед робітничої молоді. На заряді того, щоб юнаки і дівчата стали чемпіонами і рекордсменами. Мета одна — щоб вони займалися

фізкультурою і спортом щодня.

Цього року, наприклад, нормативи комплексу почали складати 190 робітників комбінату. 112 із них уже визначились у десяти видах. Тих, хто не склав заліку з фізичної та військово-технічної підготовки, включили до спеціальної групи. З таким — індивідуальна робота. А у значківців — передпідготовка. Во залиш тренування на один-два тижні — і результати знизяться.

Найбільш підготовлені спортсмени, які тренуються в секції багатоборства ГПО, авійши до нашої збірної. Вона нещодавно виступала на республіканській особисто-командній першості з багатоборства ГПО серед колективів підприємств галузі. Тут наша команда була третім призером. Багатоборці А. Канцер, Г. Стукалова, В. Громотенко, В. Тихомирова, Ю. Мельстер, Е. Васильчик по призіді з цих змагань поділились своїми враженнями про старті ГПО, розповіли про відомих спортсменів республіки. І знову спортивні секції поповнились — почали тренуватись навіть ті, хто по кілька років не займався регулярно спортом.

Впровадження комплексу ГПО стало поштовхом до поліпшення всієї спортивно-масової роботи в колективі фізкультури. У спартададі підприємства взяло участь 370 робітників. 53 з них у ході змагань виконали розрядні нормативи.

Святкуючи Всесоюзний день фізкультурника, ми неодмінно відзначимо всіх наших активістів, які допомагають молоді підтримувати фізичний гарт, — А. Межа, М. Сербова, В. Сонова, П. Прокоду, Г. Самойлову, А. Корчицького. Це люди, які віддають увесь свій вільний час для того, щоб до занять фізкультурою і спортом залучити якнайбільшу кількість працюючої молоді. Багато уваги приділяє цій справі і секретар комсомольської організації нашого комбінату В. Єрмолаєв. З ним ми працюємо в постійному контакті. Все разом, усе спільно. Звідси й крок до успіху.

М. МИЦЕЛЬ,
інструктор по спорту
Кіровоградського олій-
жиркомбінату.

Першими чемпіонами з багатоборства ГПО в Созонівській середній школі Кіровоградського району стали Г. НЕЧИПУРЕНКО та Л. МАРТИНЕНКО. Цього року вони також виконали розрядні нормативи з легкої атлетики.

Фото В. ГРИБА.

НА ІНІЦІАТИВА! ЗАВОДСЬКОМУ СТАДІОНІ

Вийти на великий стадіон на поєдинки всесоюзного рангу — велика честь. Але й тут, у рідному місті, участь у спортивних змаганнях приносить почесні навіть початківцю. Ми, молоді, гордимся тим, що кожного дня випробуємо себе на нашому маленькому заводському стадіоні. Точніше, це не стадіон. Це своєрідне спортивне містечко. Воно тут, поруч заводських корпусів, лабораторій, цехів.

... Було це кілька років тому. Юнаки і дівчата вийшли на суботник, щоб посадити на заводській території алеї, закласти квітники. Тоді й вирішили: кай будуть тут і спортивні майданчики. Працювали вночі, влітку. Хто дві-три години, а хто віддавав для справи увесь вихідний день. І ось уже за зеленими алеями появилася тенісні корти, баскетбольні, волейбольні майданчики, містечко для складання нормативів комплексу ГПО. Колься, кажуть, під час перерви до затишної альтанки поспішали любителі забити «козла». Тепер тут збираються шахісти і шашикісти. Маємо свої спортивні споруди і на березі Кременчуцького моря — турбазу, ігрові майданчики.

Ні, не завжди надіємо спортивні костюми. Вдучи на спортмайданчики. Є вільна година — беремо м'яч і у волейбольні сектори. Є бажання — граємо у теніс, бадмінтон. Просто так і для розваги. І щоб відпочити, віднайти бадьорість. Звідси — шлях до найбільш серйозних стартів — поєдинків між командами цехів і відділів підприємства, спартакіадних змагань.

Саме завдяки тому, що ми маємо непогану спортивну базу, наші спортсмени успішно виступають і на міських змаганнях. Колектив фізкультури заводу гордиться Іваном Чорним, що грає в основному складі олександрійського «Шахтаря». З ним тут і слюсарі Геннадій Бельковець, Сергій Кузьменко. Відомі в місті наші стрільці токарі Володимир Бобошко, Ганна Сірих.

Колектив фізкультури нашого заводу — неодноразовий переможець соціалістичного змагання по позитиву фізкультури і спорту в місті Олександрії.

С. САТАКІН,
голова Ради колективу фізкультури Олександрійського рудо-ремонтного заводу.

Під час фінальних стартів VII Спартакіади України з парашутного спорту ніровоградна Світлана ВОСТРИКОВА виконала норматив майстра спорту.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТЕЛТАЙП

Голи, що з апам'я- талися

На 1 червня 1976 року збірна СРСР провела 42 зустрічі під олімпійським прапором. А 1980 року наші спортсмени восьмий раз візьмуть старт в олімпійському турнірі. Вони вперше на правах господарів Олімпіади будуть звільнені від попередніх ігор.

У 42 матчах збірна СРСР забила у ворота суперників 95 м'ячів. Двічі нашим олімпійцям удалося зробити «хет-трик» — забити 3 м'ячі за гру. Перший раз це зміг зробити Всеволод Бобров у 1952 році в матчі зі збіркою Югославії, що закінчився внічию — 5:5. Повторив це досягнення через 20 літ у 1972 році в матчі з олімпійцями Мексики Олег Блохін.

Найбільше за всіх «олімпійських м'ячів» забити: О. Блохін — 8, В. Бобров — 5, В. Серебрянников, О. Заназанян, О. Мінаєв — по 4.

Перші, перші...

Звання чемпіона світу з шахів офіційно було засновано 1886 року. Першим володарем найвищого шахового титулу став С. Стейніц, який переміг у матчі свого основного конкурента — І. Цукерторта.

Потім чемпіонами світу були Е. Ласкер (1894—1921 рр.), Х.-Р. Капабланка (1921—1927 рр.), О. Альохін (1927—1935 рр. і 1937—1946 рр.), М. Ейве (1935—1937 рр.), М. Ботвінник (1948—1957 рр., 1958—1960 рр. і 1961—1963 рр.), В. Сміслов (1957—1958 рр.), М. Таль (1960—1961 рр.), Т. Петросян (1963—1969 рр.), Б. Спаський (1969—1972 рр.), Р. Фішер (1972—

1975 рр.), А. Карпов став чемпіоном з 1975 року.

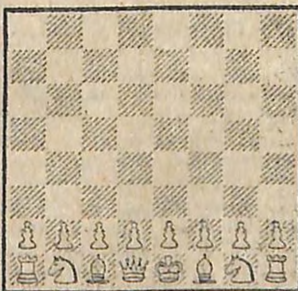
Вперше звання чемпіона світу шахісти здобули: М. Таль — у 23 роки, А. Карпов — у 24, Е. Ласкер — у 25, Р. Фішер — у 29, Х.-Р. Капабланка та Б. Спаський — у 32, Т. Петросян — у 33, М. Ейве — у 34, А. Альохін — у 35, М. Ботвінник і В. Сміслов — у 36, С. Стейніц — у 49.

У нашій країні налічується 57 гросмейстерів, 658 шахових мастрів, понад 29 тисяч кандидатів у майстри і першорозрядників. Дев'ять чоловік удостоєні звання гросмейстера Міжнародної федерації гри в шахи листуванням.

Збірна СРСР з 1952 по 1976 рік 12 разів ставала найсильнішою на Всесвітніх шахових олімпіадах. Тільки у фіналах наші майстри зіграли 143 матчі і в 119 досягли успіху. Всі закінчили чемпіонатів Європи закінчилися переконливою перемогою команди радянських шахістів.

Де чорний король?

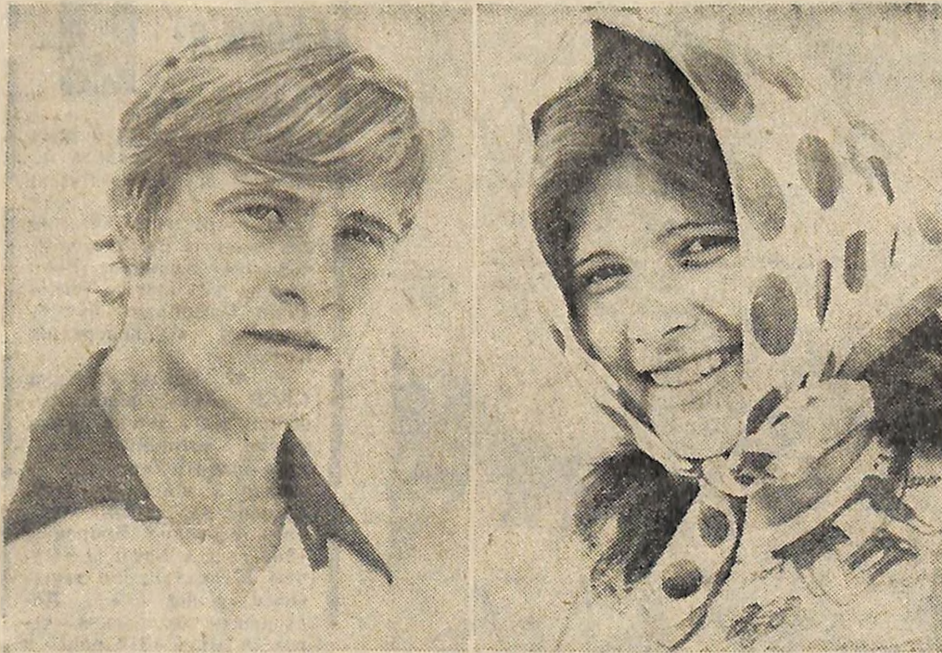
Перед вами на шаховій дошці тільки білі фігури. Знайдіть, куди поставити чорного короля, щоб білі могли дати йому мат у три ходи.

Автора правильної відповіді, який, окрім того, першим надішле її до редакції (за поштовим штемпелем), буде зараховано до нашого клубу 64-х клітин.

ЗАВТРА — ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА

НА СТАРТІ — З РИШТУВАНЬ

ТАМАРА СЕРДЮК та ІВАН ШЕВЧЕНКО — молоді будівельники. Працюють у селі Липняжці Добровеличківського району, створюють житловий масив для робітників майбутнього цукрового заводу. Завтра вони відзначають своє професійне свято — День будівельника. Кожен із них рапортуватиме про успіхи в праці. А сьогодні ці молоді виробничники стануть у шеренгу фізкультурників, вийдуть на свят-

ковий стадіон, щоб засвідчити свою причетність до радянського фізкультурного руху. Іванові і Тамарі не довелось брати чемпіонські висоти. Але фізкультура і спорт — неабиякі помічники їм у праці. Заради бадьорості і здоров'я виходять будівельники на спортивні майданчики. Та ще — щоб добре провести години відпочинку.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

13 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА.
8.00 — «Час». 8.40 — Гімн-настика. 9.05 — Мультфільми для дітей «Славний хлопчик». 10.55 — У світі тварин. По закінченні — новини. 14.00 — Новини. 14.50 — «Твій труд — твоя висота». Док. фільми. 15.45 — Мамина школа. 16.15 — «Усьому початок — плуг і борона». 16.50 — Концерт солістів Бурятського театру опери та балету. 17.15 — Зустріч школярів із заслуженим майстром спорту СРСР парашутисткою А. В. Хмельницькою. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — Зустріч з піснею. (Кіровоград). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Народна творчість». 19.50 — Телефільм «Сіль землі». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «60 років радянському кіно». Веде передачу кінорежисер С. Герасимов. У перерві — «Сьогодні у світі».

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар»
— орган Кіровоградсько-
го обласного комітета
ЛКСМ України.

На українском языке.

Газета виходить
у вівторок, четвер
і суботу.

ЦЕЙ
НЕЛЕГКИЙ
ТУР...

Дуже напружено проходять ігри другого кола чемпіонату країни з футболу серед клубів другого ешелону. Двадцять п'ятий тур. У ньому було забито 28 голів. У семи матчах сильнішими виявилися господарі стадіонів, у двох — гості, три закінчилися внічию. Несподіванкою цього ігрового дня був програш чернівецької «Буковини» (0:1) у Жданові місцевому «Новатору», а армійці Львова з таким же рахунком поступилися в сумах «Фрунзенцю». Нікопольський «Колос» втратив очко в Луцьку, зігравши внічию (1:1) з торпедівцями.

Наступний, двадцять шостий тур — у неділю, 12 серпня. «Зірка» його проведе на візді. В Севастополі вона зустрінеється з «Атлантикою».

Наводимо таблицю другої української зони на 11 серпня:

	І	В	Н	П	М	О
1. СКА (К.)	25	15	5	5	28-14	35
2. «Буковина»	25	15	4	6	36-17	34
3. «Колос» (Н.)	25	14	6	5	37-22	34
4. «Спартак»	25	13	7	5	31-16	33
5. СКА (Л.)	25	12	8	5	29-19	32
6. «Кривбас»	25	11	10	4	35-21	32
7. «Авангард»	25	11	9	5	42-22	31
8. «Кристал»	25	11	7	7	29-19	29
9. «Зірка»	25	11	6	8	26-19	28
10. «Новатор»	25	12	3	10	33-24	27
11. «Суднобудівник»	25	10	6	9	26-28	26
12. «Колос» (П.)	25	10	5	10	21-26	25
13. «Торпедо»	25	7	10	8	25-34	24
14. «Поділля»	25	10	3	12	28-37	23
15. «Дніпро»	25	7	9	9	21-28	23
16. «Фрунзенець»	25	10	6	9	27-39	22
17. «Атлантика»	25	8	4	13	26-34	20
18. «Автомобіліст»	25	7	6	12	16-23	20
19. «Океан»	25	6	8	11	21-30	20
20. «Говерла»	25	6	8	11	22-28	20
21. «Десна»	25	6	6	13	21-34	20
22. «Шахтар»	25	6	6	13	30-32	18
23. «Локомотив»	25	5	5	15	20-20	15
24. «Металург»	25	2	5	18	18-53	8

НАША
АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарсько-
го, 36.

відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глинки, 2.

БК 30413.
обсяг 0,5 друк. арк.
Індекс 61197.
Зам. 394. Тираж 57000.